

Verblijdt u

Er zijn volgens de bijbel veel redenen om ons te kunnen verblijden. Wanneer wij ons er in gaan verdiepen, vallen we zogezegd van de ene reden tot blijdschap in de andere.

Wij als christenen hebben een andere blijdschap dan de wereld. Daar wordt b.v. gezongen: "Ik ben zo blij, zo blij, dat mijn neus van voren zit, en niet op zij."

Onze neus zit gelukkig op de juiste plaats, maar wij als christenen, hebben zinvoller dingen om ons over te verblijden.

Wij verblijden ons over Gods Woord zoals ook David dat deed. Hij noemt in Psalm 119:162 *Ik verblijd mij over uw woord, als iemand die rijke buit vindt.*

Gods woord bevat geestelijke rijkdommen. Dat is iets om naar te zoeken en om die te vinden en zich daar over te verblijden.

Veronderstel dat u aan het graven bent in uw tuin en dan u stuit op iets hards en u graaft het uit en ... u vindt een kistje uit de vorige eeuw met gouden munten en sieraden.

Zou u daar verdrietig of blij om zijn? Blij natuurlijk en zo staat Gods woord vol met geestelijke rijkdommen, kostbaarheden, waarover wij ons kunnen verblijden. Een rijke buit voor hen, die zoeken en graven en vinden!

De eerste grote reden tot blijdschap is het zich verblijden over de Here Zelf. Dat lezen we in Filip 4:4 waar staat:

*Verblijdt u in de Here te allen tijde!
Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!*

In deze tekst staat niet, dat wij ons zullen verblijden om maar wat blij te zijn, maar dat wij ons zullen verblijden in de Here.

Blijdschap om Hem. Hij is goed, Hij is geduldig, Hij is getrouw, Hij is vergevingsgezind, Hij is liefdevol en zorgzaam.

Blijdschap om Hem, Die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar voor ons allen overgegeven heeft. En Hij wil ons met Hem ook alle dingen schenken! ¹

Op al onze wegen kunnen wij ons dus in Hem verblijden. En daarom herhaalt Paulus: *Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!*

De volgende reden tot blijdschap begint al bij het opstaan, bij elke nieuwe dag. In Psalm 118:24 staat:

Dit is de dag, die de Here gemaakt heeft; laten wij juichen en ons daarover verheugen.

Iedere dag is weer een grote en rijke gave van onze God en Vader. Een dag met nieuwe genade en nieuwe gelegenheden. Gelegenheden om goed te doen.

Wij hebben uitsluitend te doen met deze ene dag, en wij hoeven ons niet bezorgd te maken voor de dag van morgen, zei Jezus.

God heeft deze dag gemaakt, ontworpen. Er staat in Efeze 2:10 dat wij Zijn maaksel zijn, in Christus Jezus geschapen, om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.

¹ Romeinen 8:32

Die goede werken heeft Hij tevoren bereid. En daarbij moeten we niet alleen denken aan speciale goede werken maar ook de dagelijkse dingen, die wij te doen hebben.

Het ophangen van de was, het schoonmaken van een toilet enz. hoort daar ook bij. Maar ook, als dat zo uit komt, het bezoeken van een zieke of het versturen van een leuke kaart aan iemand.

God heeft die goede werken tevoren bereid, opdat wij daarin zullen wandelen. Er staat *wandelen* en wij hoeven niet te hollen en te vliegen. We mogen het rustig doen, en met blijdschap.

Dus we kunnen blij zijn met iedere nieuwe dag, die de Heer ons geeft. *Dit is de dag, die de Heere gemaakt heeft, laten wij juichen en ons daarover verheugen.*

Maar ... wat zullen wij doen als mensen kwaad van ons spreken of ons smaden ter wille van Jezus. Ja, wat zullen wij dan doen?

De Here Jezus geeft daar een helder antwoord op, ook een reden tot blijdschap:

Lucas 6:22 Zalig zijt gij, wanneer u de mensen haten en wanneer zij u uitstoten, en smaden en uw naam als slecht verwerpen ter wille van de Zoon des mensen.

23 Verblijdt u te dien dage en springt op van vreugde, want, zie, uw loon is groot in de hemel; immers, op dezelfde wijze hebben hun vaders met de profeten gehandeld.

Dus hier wordt niet alleen over verblijden gesproken maar ook over het opspringen van vreugde.

"O, wat een buitenkansje mag ik nu meemaken." Als een konijn zich in zijn element voelt, dan kan hij soms van die leuke vreugde sprongetjes maken.

Nu, Jezus leert ons min of meer hetzelfde. Verblijdt u en springt op van vreugde, als u ter wille van Hem smaad draagt.

En nu gaan we naar de volgende reden tot blijdschap. En die staat vermeld in Jakobus 1:2

Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt.

"Wanneer gij in velerlei verzoeken valt" Hier wordt niet mee bedoeld door Jacobus dat wij ten val komen in de verzoeken, maar dat wij daar soms plotseling in binnen kunnen komen.

De verzoeking op zich is geen vreugde, maar geeft aanleiding tot vreugde wanneer wij op de uitkomst letten.

Het werkt namelijk iets goeds uit, wanneer wij in de verzoeking stand houden. Hier wordt volharding ofwel geduld genoemd. Kortom, wanneer een christen niet valt in de verzoeking, werkt het iets van de vrucht van de Geest uit in zijn binnenste.

Wanneer iemand kribbig tegen u zou doen en u wordt ook kribbig, dan is een prachtige gelegenheid slecht benut.

Wanneer iemand kribbig tegen een ander is, werkt dit meestal als een verzoeking op de ander, namelijk een verzoeking, om ook kribbig te worden.

En dan is er niet één kribbig maar zijn het er twee. En dat is niet de bedoeling.

Het is geen zonde, om in verzoeking te komen. Door het gedrag van de ander komt er bij ons iets naar boven uit ons eigen vlees, waar geen goed in woont:

Jacobus 1:14 zegt immers: *Maar zo vaak iemand verzocht wordt, komt dit voor uit de zuiging en verlokking van zijn eigen begeerte.*

Pas als de begeerte bevrucht wordt, baart zij zonde zoals in het volgende vers staat:

Daarna, als die begeerte bevrucht is, baart zij zonde.

Zelfs onze trouwe Here Jezus, ja Hij ook, werd in alle dingen op gelijke wijze als wij verzocht, maar bij Hem werd de begeerte nooit bevrucht.

Jezus kan ons goed begrijpen. In Hebr. 2:18 staat: *Want doordat Hij zelf in verzoeken geleden heeft, kan Hij hun die verzocht worden, te hulp komen.*

En nu gaan we naar de volgende reden tot blijdschap, die hiermee verband houdt. Die wordt genoemd in 1 Petrus 4:12/13 waar staat:

12 Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame.

13 Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid.

Wij zullen niet zo gauw kunnen delen in zijn lichamelijke lijden, zoals zijn geseling.

Maar wij kunnen wel op een andere manier delen in Zijn lijden. Jezus leed namelijk in de verzoeken, zoals we gelezen hebben in Hebr. 2:18

En daar schrijft Petrus over. Hij schrijft dat die vuurgloed van de beproeving ons niet moet bevreemden.

Integendeel, zo schrijft hij verder, verblijdt u naar de mate u deel hebt aan het lijden van Christus.

Jezus leed in de verzoeken en Hij kan ons nu te hulp komen. En wij mogen ons verblijden naar de mate wij deel hebben aan dit lijden van Christus.

We gaan onze redenen, om ons te verblijden, nog eens op een rij zetten:

1. Filip. 4:4 Verblijdt u in de Here te allen tijde. Wederom zal ik zeggen: verblijdt u.
2. Psalm 118:24 Dit is de dag, die de Heere gemaakt heeft; laten wij juichen en ons daarover verheugen.
3. Houdt het voor enkel vreugde, wanneer gij in velerlei verzoeken valt, want gij weet dat de beproefdheid van uw geloof volharding uit werkt.
4. Verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus.²

² 1 Petrus 4:12

Tenslotte nog een vijfde reden om ons te verblijden. Die staat in Romeinen 12:12

5. Weest blijde in de hoop.

Hoop is verwachting. Men verwacht iets wat komt en bijbelse hoop is een zekere verwachting. Zoals een moeder, die in verwachting is van een kind.

Het kind is er nog niet, maar het komt. Het kind moet groeien en dat kost tijd. Maar intussen is de moeder blij want het kind komt.

Onze verwachting is, onze hoop is, dat de Here Jezus gestalte in ons krijgt. En tot die tijd moeten wij nooit moedeloos worden, maar ons verblijden in de hoop.

Hoe lang heeft Abraham moeten wachten, totdat Izaäk geboren werd? Tussen het jaar dat God aan Abraham beloofde, dat hij een zoon zou krijgen, en het jaar, dat Izaäk daadwerkelijk geboren werd, lag zo'n 20 jaar.

Maar dan staat er in Romeinen 4 vers 20 (en vers 20 past bij die 20 jaar, dat hij moest wachten):

20 Maar aan de belofte Gods heeft hij niet getwijfeld door ongeloof, doch hij werd versterkt in zijn geloof en gaf Gode eer,

21 In de volle zekerheid, dat Hij bij machte was hetgeen Hij beloofd had ook te volbrengen.

Abraham was een positief en enthousiast man. Abraham was niet dom; hij had een goed verstand maar zijn vrienden zullen misschien wel eens gedacht hebben, dat hij wat kinds was geworden.

Dan kwamen ze die twee oude, blijde mensen tegen, en dan zei Abraham tegen zijn vrienden: Wij krijgen een zoon, God heeft het ons beloofd en wat Hij zegt, gebeurt ook, ook al zien we er nu nog niets van.

Onze vijfde en laatste reden in deze bijbelstudie om ons te verblijden, staat dus in Romeinen 12:12 namelijk: *Weest blijde in de hoop.*

Laten we dus blij zijn in de hoop, dat Christus in ons gestalte zal krijgen. Dat wij naar Zijn beeld veranderd zullen worden.

Blijdschap geeft lust tot werken. Blijdschap geeft moed en kracht. Door blijdschap komt er vaart in de zaak. Wat anders traag en moeizaam gaat, gaat zogezegd spelenderwijs als men blij en vreugdevol is.

In Esther 2:18 wordt verhaald dat de koning uit pure blijdschap en verrukking over Esther met wie hij trouwde een groot feestmaal aanrichtte voor al zijn vorsten en dienaren – het feestmaal van Esther – zo staat er geschreven.

En uit pure blijdschap over Esther deelde hij geschenken uit en schonk hij de gewesten vrijstelling van belasting.

Wat een heerlijke gevolgen die kwamen uit een blij hart. Laten we ons zo verblijden in de Heere te allen tijde. Dan gaan wij ook anderen blij maken.